

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 9Co/137/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1317217056
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 09. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Posluchová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2018:1317217056.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Posluchovej a členov senátu JUDr. Romana Huszára a JUDr. Magdalény Florekovej v spore žalobkyne: S.Ž. Y., narodená XX.XX.XXXX, trvale bytom V. XXXX/XX, P.Á., právne zastúpená: Mgr. Hana Volšíková, advokátka, so sídlom Záhradnícka 64, Bratislava, proti žalovanému: Ľ. Y., narodený XX.XX.XXXX, trvale bytom V. XXXX/XX, P., právne zastúpený: Benkóczki, Baláž - advokáti, s.r.o., IČO: 35 917 148, so sídlom 29. augusta 36A, Bratislava, o určenie bezpodielového vlastníckeho práva k nehnuteľnosti a o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava III č.k. 61C/52/2017 zo dňa 9. mája 2018 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie z m e ň u j e tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietá.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie nariadil neodkladné opatrenie, ktorým I. Uložil žalovanému, aby nenakladal s vlastníckym právom k stavbe - rodinný dom postavený na parcele registra "C" parcelné číslo XX/XX o výmere XXX C.X, druh pozemku: zastavané plochy a nádvoría, súpisné číslo XXXX na ulici V. XX, zapísaný na LV číslo XX vedenej katastrálnym odborom Okresného úradu D., okres: D., obec: P., katastrálne územie: P., (ďalej len „nehuteľnosť“) predovšetkým nepreviedol vlastnícke právo k stavbe - rodinný dom na tretie osoby, a to až do právoplatného rozhodnutia súdu vedeného na Okresnom súde Bratislava III pod spisovou značkou 61C/52/2017. II. Uložil žalovanému, aby sa zdržal konania, ktoré poškodzuje práva žalobkyne k nehnuteľnosti, k jeho vybaveniu a k huteľným veciam nachádzajúcich sa v rodinnom dome, ktoré boli nadobudnuté za trvania manželstva z prostriedkov v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov, a to až do právoplatného rozhodnutia súdu vedeného na Okresnom súde Bratislava III pod spisovou značkou 61C/52/2017.

1.1. Vychádzal zo zistenia, že žalobkyňa sa žalobou domáha určenia, že je bezpodielovou spoluvlastníčkou nehnuteľnosti. Následne podala návrh na nariadenie neodkladného opatrenia ktorý odôvodnila tým, že je dôvodná obava, že žalovaný prevedie vlastnícke právo k nehnuteľnosti, čím by bol zásadne ohrozený a zmarený výkon práva žalobkyne ako bezpodielovej spoluvlastníčky rodinného domu uplatnený v tomto konaní. Uviedla, že je rovnako presvedčená aj o tom, že je nevyhnutné, aby súd nariadil neodkladné opatrenie ktorým by bezodkladne upravil pomery medzi stranami aj vo vzťahu k právam na ochranu vlastníckych práv všetkých huteľných vecí a vybavenia v rodinnom dome, ktoré sú v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov. Poukázala na to, že po právoplatnosti rozvodu manželstva, žalovaný robí kroky, ktoré majú za cieľ jednoznačne poškodiť a ohroziť práva žalobkyne ako bezpodielového spoluvlastníka, ba dokonca úplne zbaviť žalobkyňu všetkých jej práv k rodinnému domu a jeho vybaveniu. Žalovaný žalobkyňu zrušil trvalý pobyt, bráni žalobkyňu vo vstupe do nehnuteľnosti, vymenil zámky a zabezpečil vstupnú bránu tak, aby sa žalobkyňa ani autom nedostala k nehnuteľnosti. Žalovaný zneužíva skutočnosť, že je zapísaný na liste vlastníctva ako výlučný vlastník a odopiera žalobkyňu všetky práva k nehnuteľnosti a jeho vybaveniu. Žalobkyňa sa dôvodne obáva, že žalovaný

nehnutelnosť prevedie na tretiu osobu, ako aj vlastnícke práva k hnuteľnému majetku a vybaveniu rodinného domu v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov. K návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia pripojila rozsudok Okresného súdu Bratislava III č.k. 39P/107/2017-152 zo dňa 08.03.2018; oznámenie o zrušení pobytu žalobkyne na návrh žalovaného v obci P. zo dňa 28.03.2018; oznámenie zo dňa 08.04.2018 adresované žalobkyňi zo strany žalovaného; záznam č. M.-G.-XXX/SC-M.-XXXX o podaní oznámenia podľa § 59 ods. 3 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch zo dňa 09.04.2018; žiadosť o vydanie občianskeho preukazu žalobkyne číslo žiadosti M.-I.-XXXXXX-XXX; odovzdávací protokol a inventár domu v P. V. XXXX/XX s čiernobiely fotodokumentáciou.

1.2. Súd prvej inštancie posúdil návrh na neodkladné opatrenie s odkazom na ust. §324 ods. 1, 3, § 325 ods. 1, ods. 2, § 326 ods. 1, § 330 ods. 1, § 332 ods. 1 a 2; § 336 ods. 1 C.s.p. a dospel k záveru, že rozhodujúce skutočnosti uvedené žalobkyňou odôvodňujúce potrebu neodkladnej úpravy pomerov formou neodkladného opatrenia mal za dostatočne osvedčené na základe pripojených listín, ktorými žalobkyňa hodnoverne osvedčila dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana, je splnený aj predpoklad pre nariadenie neodkladného opatrenia tým, že sledovaný účel v tomto prípade nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením a je tiež zrejme, akého neodkladného opatrenia sa žalobkyňa domáhala. Súd má za osvedčené, že žalovaný uskutočňuje úkony ohrozujúce práva žalobkyne ako možnej bezpodielovej spoluvlastníčky dotknutého rodinného domu. Je zrejme, že existuje dôvodná obava, že žalovaný prevedie vlastnícke právo k dotknutej nehnuteľnosti prípadne aj k hnuteľným veciam a vybaveniu nachádzajúcich sa v dotknutom rodinnom dome.

1.3.O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie nerozhodol, z dôvodu, že o nich rozhodne v súlade s § 262 ods. 1 C.s.p. aj bez návrhu v rozhodnutí, ktorým sa konanie skončí.

2. Proti uzneseniu žalovaný podal odvolanie domáhajúc sa zmeny napadnutého uznesenia tak, že odvolací súd návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne. Dôvodil, že pred nariadením neodkladného opatrenia musí súd posúdiť, či je osvedčená existencia právneho vzťahu medzi sporovými stranami, či žalobkyňou tvrdené a osvedčené skutočnosti odôvodňujú potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu z ohrozenia exekúcie, či uložením požadovanej povinnosti alebo obmedzenia objektívne možno dosiahnuť ochranu, ktorej sa žalobkyňa neodkladného opatrenia domáha, či navrhovaným neodkladným opatrením nebude vytvorený nenávratný stav, či právne účinky neodkladného opatrenia neobmedzia povinnú osobu neprimeraným spôsobom a nad nevyhnutný rozsah, ako aj, či sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením. Vzhľadom na tieto špecifické okolnosti neodkladného opatrenia, je súd povinný vždy dôsledne vyhodnotiť, či je návrh na nariadenie neodkladného opatrenia z objektívneho hľadiska presvedčivý a či reálne došlo k osvedčeniu všetkých tých skutočností, ktorými je nariadenie neodkladného opatrenia podmienené. V nadväznosti na uvedené zdôraznil, že za súčasnej situácie, keby bolo manželstvo strán právoplatne rozvedené, je žaloba, predmetom ktorej je výlučne určenie vlastníckeho práva k predmetnému rodinnému domu (do minulosti, v tom smere, že patrí do medzičasom už zaniknutého bezpodielového spoluvlastníctva manželov strán) v celom rozsahu nedôvodná, nijako neriešiaci celý obsah žalobcom namietaného právneho vzťahu medzi stranami sporu. Ak by totiž nehnuteľnosť- stavba aj patrila do bezpodielového spoluvlastníctva manželov, jeho rozvodom bezpodielové spoluvlastníctvo manželov zaniklo a preto z hľadiska zákona je namieste toto vyporiadať a nie sa domáhať určenia, že určitá vec (nehnuteľnosť) patrí (patrila) do už zaniknutého bezpodielového spoluvlastníctva manželov, preto absentuje právny záujem žalobcu na ňom požadovanom určení vlastníckeho práva, ktorý je podmienkou procesnej prípustnosti určovacej žaloby podľa § 137 písm. c) C.s.p.. Vzhľadom na uvedené v čase vydania napadnutého uznesenia (ktorý bol pre neodkladné opatrenie rozhodujúci) nebola osvedčená existencia žalobkyňou tvrdeného právneho vzťahu medzi sporovými stranami, ktoré už nie sú manželmi. Navyše, z návrhu žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia nie je vôbec jasné, aký súvis s predmetom konania má potreba upravovať právne pomery bližšie nijako nešpecifikovaného „vybavenia" predmetného rodinného domu a rovnako nijako bližšie nešpecifikovaných „hnuteľných vecí nachádzajúcich sa v rodinnom dome, ktoré boli nadobudnuté za trvania manželstva z prostriedkov v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov", ktoré sa spomínajú v bode II, výroku napadnutého uznesenia. Odpoveď na základné otázky nedáva ani odôvodnenie napadnutého uznesenia, keďže súd prvej inštancie iba stroho konštatuje údajnú opodstatnenosť návrhu žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia (odsek 23. odôvodnenia napadnutého uznesenia) a v nadväznosti na to uvádza, že údajne žalovaný uskutočňuje (bližšie nijako nešpecifikované) úkony ohrozujúce (bližšie nijako nešpecifikované) práva žalobkyne ako možného bezpodielového spoluvlastníka dotknutého rodinného domu, pričom je podľa súdu prvej inštancie

zrejme, že existuje dôvodná obava, že prevedie vlastnícke právo k dotknutej nehnuteľnosti, prípadne aj k hnutelným veciam a vybaveniu nachádzajúcim sa v dotknutom rodinnom dome; súd prvej inštancie však neuvádza, z čoho, v akom rozsahu a akým spôsobom konkrétne táto obava vyplýva, ani nič bližšie, čím by tento záver súdu bol podložený, respektíve nevysvetľuje, aký je dôvod subsumovať právne pomery vybavenia domu a hnutelných vecí, o ktorých nie je v konaní preukázané ani len to, či vôbec jestvujú, a ak áno, aké sú to veci, koľko ich je, či a kedy a na základe akého titulu ich nadobudla niektorá zo strán, do neodkladného opatrenia v konaní s nesúvisiacim predmetom konania. Navyiac, žalovaný nevykonal žiadne také úkony, ktoré by mali charakter nakladania s vlastníckym právom k stavbe rodinného domu.

3. Žalobkyňa sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadрила.

4. Odvolací súd preskúmal a prejednal vec v rozsahu podaného odvolania v zmysle §379 a § 380 ods. 1 C.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je dôvodné.

5. Podľa § 329 ods. 2 C.s.p. pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

6. V súdnej veci sa žalobkyňa žalobou vo veci samej domáha určenia, že je bezpodielovou spoluvlastníčkou „nehnuteľnosti“ tvrdiac, že prostriedky na stavbu rodinného domu, ktorý je vo výlučnom vlastníctve žalovaného, boli použité výlučne zo spoločného majetku v bezpodielovom spoluvlastníctve a preto „nehnuteľnosť“ patrí do bezpodielového vlastníctva manželov s poukazom na ust. § 143 Občianskeho zákonníka. Následne žalobkyňa požiadala súd prvej inštancie o nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým by súd uložil žalovanému nenakladať s vlastníckym právom k nehnuteľnosti, predovšetkým aby nepreviedol vlastnícke právo na tretie osoby až do právoplatného rozhodnutia súdu v tomto konaní, a zdržal sa konania, ktoré poškodzuje práva žalobkyne k nehnuteľnosti, k jeho vybaveniu a k hnutelným veciam nachádzajúcim sa v rodinnom dome, ktoré boli nadobudnuté za trvania manželstva z prostriedkov v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov.

7. Základným znakom neodkladného opatrenia je dočasný charakter, pretože sa ním upravujú pomery strán do doby, než súd vydá vo veci konečné rozhodnutie. Neodkladné opatrenie musí mať preto vzťah k právnemu vzťahu, ktorý je predmetom konania o žalobe vo veci samej a jeho opodstatnenosť je priamo závislá od skutočnosti, či vzťah, ktorý sa upraví neodkladným opatrením, bude vyriešený konečným rozhodnutím, vydaným na základe žaloby. Ak by takáto spojitosť absentovala, nie je - už z tejto príčiny, daný predpoklad na nariadenie neodkladného opatrenia.

8. Ak teda, žalobkyňa v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia chce byť úspešná, musí predovšetkým osvedčiť, že medzi stranami existuje sporný právny vzťah, ktorý bude vyriešený konečným rozhodnutím súdu. Odvolací súd pri vecnom prieskume správnosti napadnutého uznesenia vychádzal zo žalobkyňou tvrdených skutočností a z predložených listinných dôkazov, z ktorých vyplýva, že žalovaný je výlučným vlastníkom stavby - rodinného domu na základe stavebného povolenia Výst.XX-XX-XX-P. zo dňa 14.10. 2009, k nehnuteľnosti ktorej sa žalobkyňa domáha určenia, že je bezpodielovou spoluvlastníčkou. Manželstvo strán bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Bratislava III č.k. 39P/107/2017-152 zo dňa 08.03.2018, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 15.03.2018.

9. S poukazom na ust. § 148 ods. 1 Občianskeho zákonníka bezpodielové spoluvlastníctvo manželov zanikne zánikom manželstva, v tomto prípade rozvodom manželstva. Súd nemôže po zániku manželstva určiť, že žalobkyňa je bezpodielovou spoluvlastníčkou nehnuteľnosti, pretože takémuto určaniu bráni ust. § 217 ods. 1 C.s.p. v zmysle ktorého pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia, v dôsledku čoho predmetná žaloba vo veci samej podľa § 137 písm. c) C.s.p. nie je žalobou správne volenou. Po zániku manželstva sa totiž otázka rozsahu bezpodielového spoluvlastníctva manželov rieši ako otázka predbežná pri jeho vyporiadaní.

10. Žalobkyňou uplatnená žaloba vo veci samej by vzhľadom na existujúci skutkový stav nevyriešila spornosť veci, ktorou je otázka vzájomného vyporiadania majetku po rozvode podľa § 149 Občianskeho zákonníka. K tomu, aby mohol súd určiť, že vec patrí do bezpodielového spoluvlastníctva manželov musí byť splnený základný hmotnoprávny predpoklad, ktorým je existencia manželstva. V danom prípade však táto elementárna podmienka absentuje, v dôsledku čoho chýba základ na ktorom stojí aj prípadná opodstatnenosť neodkladného opatrenia.

11. Ak by aj správne zvolený petit žaloby vo veci samej, t.j. odstraňujúci spornosť veci zabezpečil žalobkyni splnenie základného predpokladu, akým je existencia právneho vzťahu, ktorému sa má poskytnúť ochrana, nariadeniu neodkladného opatrenia bráni existencia bezprostredne hroziacej ujmy. Neodkladné opatrenie je totiž mimoriadny inštitút občianskeho sporového konania, ktorý je namieste použiť vtedy, keď sa vyžaduje okamžitý zásah súdu z dôvodu že žalobkyni reálne a bezprostredne hrozí vznik ujmy. Žalobkyňa nielenže nepreukázala, ale ani netvrdila, že žalovaný vykonáva činnosť smerujúcu k scudzeniu nehnuteľnosti. Z návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ani z predložených dôkazov nevyplýva, že žalovaný mal v úmysle s nehnuteľnosťou nakladať vo forme scudzenia či zaťaženia, ani že by v tomto smere podnikal akékoľvek kroky a preto je namieste obmedziť výkon jeho vlastníckeho práva nariadením neodkladného opatrenia. Neodkladné opatrenie nemožno nariadiť, keď je ohrozenie práv žalobkyni iba domnelé, bez osvedčenia akýchkoľvek objektívnych skutočností, ktoré by domnienku žalobkyne potvrdzovali.

12. Odvolací súd postrehol, že úkony žalovaného, ktoré žalobkyňa označila v rámci popisu rozhodujúcich skutočností spôsobujú žalobkyni ťaživú životnú situáciu, keďže je v dôsledku nich úplne vylúčená z užívania nehnuteľnosti o ktorej tvrdí, že jej patrí spoluvlastnícke právo. Súd však nemôže z hľadiska riešenia životných situácií prekračovať svoje právomoci a vyhovieť návrhu bez toho aby boli splnené zákonné predpoklady na nariadenie neodkladného opatrenia. Žalobkyňa opisuje úkony žalovaného ktoré smerovali k znemožneniu užívacieho práva, avšak dožaduje sa obmedzenia výkonu vlastníckeho práva v prípade ktorom nie je návrh konzistentný, pretože nemá vonkoncom žiaden súvis s porušením práva na užívanie nehnuteľnosti, skutkové okolnosti ktoré žalobkyňa uviedla ako rozhodujúce.

13. Žalobkyňa sa neodkladným opatrením domáha aj aby súd nariadil žalovanému zdržať sa konania, ktoré poškodzuje práva žalobkyne k nehnuteľnosti, k jeho vybaveniu a k hnutelným veciam nachádzajúcich sa v rodinnom dome, ktoré boli nadobudnuté za trvania manželstva. Žalobný petit, tak v žalobe, ako aj pri neodkladnom opatrení zabezpečuje v prípade dobrovoľného nesplnenia povinnosti uloženej v rozhodnutí, aby mohol byť spôsobilým a najmä reálne vykonateľným exekučným titulom, na základe ktorého bude môcť byť potvrdené právo realizované pomocou výkonu rozhodnutia; t.j. musí byť dostatočne konkrétny a špecifikovaný. Rozhodnutie, ktoré neobsahuje presnú špecifikáciu a dostatočnú konkretizáciu budúceho predmetu výkonu rozhodnutia nemôže byť riadnym exekučným titulom, keďže súd v exekučnom konaní už nemôže upresňovať titul pre výkon z hľadiska jeho predmetu. Zo žalobkyňou koncipovaného neodkladného opatrenia nemožno ustáliť, akého konkrétneho konania sa má žalovaný zdržať, rovnako ako nie je zrejmé, ktoré konkrétne práva žalobkyne by sa mali konaním žalovaného poškodzovať. Identicky tak, žalobkyňa úplne opomenula v rámci popisu rozhodujúcich okolností opísať činnosť žalovaného ktorá smeruje k poškodeniu práv žalobkyne k nehnuteľnosti a k ich vybaveniu. Nedostatok opisu rozhodujúcich skutočností má logicky za následok zamietnutie návrhu, pretože súd nemá dostatočný podklad k posúdeniu bezodkladnej úpravy pomerov.

14. Dôvodnosť neodkladného opatrenia v prejednávanvej veci žalobkyňa vidí aj v obave z ohrozenia výkonu súdneho rozhodnutia, ktorú však možno vyvodzovať len zo žalôb na plnenie. Pokiaľ je predmetom konania určovacia žaloba, neodkladné opatrenie nemôže plniť funkciu zabezpečenia prípadného budúceho výkonu rozhodnutia, pretože pri určovacích nárokoch nie je možné očakávanie výkonu rozhodnutia podriaďovať pod sťaženie vynútitel'nosti autoritatívneho rozhodnutia súdu. Pri určovacích žalobách neodkladné opatrenie môže iba dočasne upraviť pomery do doby, než sa právoplatne rozhodne. Je teda zrejmé, že rozhodnutie vo veci samej nemôže predstavovať exekučný titul, keďže z neho nebude vyplývať žiadne právo na plnenie, a preto nemá byť ani aký výkon súdneho rozhodnutia ohrozený.

15. Absencia konkrétnych skutkových okolností preukazujúcich bezodkladnosť a nalievavosť úpravy, absencia vecného súvisu žaloby s navrhovaným neodkladným opatrením a absencia bezprostrednej hrozby reálnej ujmy v podobe scudzenia nehnuteľnosti a poškodzovania práv žalobkyne bráni nariadeniu neodkladného opatrenia a preto odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 388 C.s.p. zmenil a návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

16. O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd nerozhodoval. Podľa § 262 ods. 1 C.s.p., ktoré sa v zmysle § 396 ods. 1 C.s.p. primerane použije aj na odvolacie konanie, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Rozhodnutím, ktorým sa končí konanie u odvolacieho súdu, sa rozumie len také rozhodnutie, ktorým sa končí konanie vo veci samej. Odvolaním napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie, ktorým bolo zmenené uznesenie súdu

prvej inštancie o nariadení neodkladného opatrenia podaného zo žalobou vo veci samej, nepochybne nie je rozhodnutím, ktorým sa konanie končí. O trovách odvolacieho konania preto rozhodne súd prvej inštancie v rozhodnutí o uplatnenom nároku vo veci samej.

17. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zákonov, § 393 ods. 2 C.s.p..).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods.1 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods.1 prvá veta C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods.2 C.s.p.).

Dovolaťel' musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolaťela musia byť spísané advokátom (§429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolaťel'om fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolaťel'om právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolaťel' v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§429 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods.1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolaťel' uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods.2 C.s.p.).